

သက်သိ: နေ့စဉ် နေ့စဉ်

"ဂီး ... ဂီး ... ဂီး ... "

ရွာဘက်ဆီသို့ ငှက်ဆိုးတစ်ကောင် စူးစူးဝါးဝါး အော်မြည်ပြီး ပျံသန်းသွားသည်။ ။

"အင်း ... မနက်ဖြန်တော့ ငွေရွှင်ပြီပေါ့ ... "

သုဘရာဇာကြီး ဘမိုး တီးတိုး ရေရွတ်လိုက်သည်။ ။

ရွာထဲမှ လူများ အသေအပျောက် ရှိမှ ပိုက်ဆံရသည့် အလုပ်မို့ သူ့အတွက်တော့ လူသေလျှင် ပျော်သည်။ ။

အခြားသူများ ဝမ်းနည်းပူဆွေး ကြသော်လည်း သုဘရာဇာကြီး ဘမိုးကတော့ အရင်နေ့ တွေထက် အရက်ကို ပိုသောက်နိုင်သဖြင့် ပျော်ရသည်။ ။

သေပါစေ သေပါစေဟု ထိုင်ဆုတောင်းနေခြင်း မဟုတ်သော်လည်း ရွာဘက်သို့ ငှက်ဆိုးထိုးသံ ကြားရလျှင်တော့ ဘမိုး အလွန်ပျော်သည်။ ။

လူဆိုသည် မှာ သေမျိုးချည်းပင် မဟုတ်ပါလော။

"ဗျို့ ဘကြီးမိုး ... ဘကြီးမိုး"

"ဟေ ဘယ်သူလဲကွ"

"ကျွန်တော် သာမြပါ ဘကြီးမိုး ..."

"အော်အေးအေး လူလေး သာမြ လာလေကွာ ..."

"ဟုတ်ကဲ့ ..."

ဘမိုးက သာမြအား တဲရှေ့ရှိ ကွပ်ပျစ်ပေါ်သို့ ခေါ်လိုက်သည်။ ။

"ခဏလေး လူလေးရေ ... ငါအခါးရည် အိုးလေး ယူလိုက်ဦးမယ်"

"နေပါစေတော့ ဘကြီးမိုးရယ် ကျွန်တော် မသောက်တော့ပါဘူး ... လုပ်စရာလေးတွေ ကျန်သေးလို့ ..."

"အော် အေးအေး ..."

ဘမိုး တဲပေါ်က ဆင်း လာပြီး ကွပ်ပျစ်ပေါ်တွင် ထိုင်လိုက်သည်။ ။

"ကဲ ဆိုစမ်းပါဦး ... ဘာကိစ္စလဲ ..."

"ဘကြီးမိုး ဆီလာမှ တော့ ဘာကိစ္စ ရှိရမှာ လဲဗျာ နာရေး ကိစ္စပဲပေါ့ ..."

သာမြ၏ မျက်နှာက သိပ်မကောင်းလှ။

"အေး ... ဘယ်သူ ဆုံးလို့ လဲ ..."

"မနေ့ညက ကျွန်တော့်အမေ ဆုံးသွားလို့ အဲဒါ ဘကြီးမိုးဆီ အခေါင်း လာအပ်တာ ..."

ဘမိုး တွက်ဆ ထားသည့်အတိုင်း ရွာထဲတွင် နာရေးတစ်ခု ပေါ်လာပြီ ဖြစ်သည်။ ။

"အေး ရတယ်လေ လူလေးရဲ့ ... အတိုင်းအတာ တွေရော ယူလာခဲ့"

ပြီးပြီလား"

"ဟုတ်ကဲ့ ဘကြီးမိုး ..."

"ဘယ်လောက်စား ထဲက ယူချင်လဲ ..."

စကားကို အပိုမပြောပဲ တိုတိုပြတ်ပြတ် ပြောတတ်သောကြောင့် လိုရင်းကိုသာ မေးလိုက်သည်။ ။

"ကျွန်တော်တို့ က ရှိလှတယ်တော့ မဟုတ်ဘူး ဆိုပေမဲ့ ဘကြီးမိုးရယ် ... ကျွန်တော့် အမေရဲ့ နောက်ဆုံး အချိန်လေး မှာ တော့ ကောင်းကောင်း မွန်မွန်လေး ဖြစ်စေချင်တယ် ..."

"အေးပေါ့ကွာ ... ကိုယ့်မိဘပဲလေ ..."

"အဲတော့ဗျာ ... ကောင်းကောင်း လေးသာ လုပ်ပေးပါ ဘကြီးမိုးရယ် ..."

"စိတ်ချပါ လူလေးရယ် ... မနက်ဖြန် ကျတော့ လာယူလိုက်ပေါ့ ဟုတ်ပြီလား ... ဒီနေ့ လိုအပ်တာလေးတွေ သွားဝယ်ပြီး အကောင်းဆုံး ဖြစ်အောင် လုပ်ပေးထားမယ် ... "

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဘကြီးမိုးရယ် ... အခေါင်းခရယ် မြေချဖို့ ရယ် အားလုံး အပြီးအစီး ဘယ်လောက် ကျမလဲဗျာ"

"... xxxx ... တော့ ကျမယ် လူလေး ... "

"ဟုတ်ကဲ့ ဒီမှာ ပိုက်ဆံပါ ဘကြီးမိုး ... ဒါက ဘကြီးမိုး အတွက် သက်သက် ကျွန်တော် ကန်တော့တာပါ ... "

"အော် အေးအေး ... ဘုန်းကြီးပါစေ သက်ရှည်ပါစေကွယ် ... "

"ဟုတ်ကဲ့ ပေးတဲ့ ဆုနဲ့ ပြည့်ပါစေ ဘကြီးမိုး ... အဲဒါဆို ကျွန်တော်

ပြန်လိုက်ဦးမယ် အိမ်မှာ လုပ်စရာလေးတွေ ရှိသေးလို့ ..."

"အေးအေး ... ဖြည်းဖြည်းသွားဦး"

"ဟုတ် ..."

ရွာဘက်ဆီသို့ ထွက်ခွာသွားသော သာမြ၏ ကျောပြင်ကို ငေးရင်း
ဘမိုး တွေးမိသည် ။

"အင်း ... ဒီလို သိတတ်တဲ့ သူမျိုးနဲ့ ကျတော့လည်း ငါ့အတွက် ပိုပြီး
အဆင်ပြေ သွားတာပေါ့ ..."

ထို့နောက် သာမြ ပေးခဲ့သော ပိုက်ဆံများကို လွယ်အိတ်ထဲ ထည့်
ကာ အရက်ဝယ်ရန်နှင့် အခေါင်းစပ်ဖို့ လိုအပ်သည့် ပစ္စည်းများ ဝယ်ယူ
ရန် ထွက်လာ ခဲ့လိုက်တော့သည် ။
